

Биљана Брадић – најбоља медицинска сестра ВМА

Четрдесетједногодишњу сестру која већ 19 година ради у овој кући мотивација за рад никад није напустила јер воли своју професију и клинику у којој ради

Њен радни дан почиње свакога јутра у седам сати. Чим стигне на посао почиње да обилази пацијенте, припрема их за обављање лабораторијских анализа и разне терапијске процедуре. Пацијенти воле њен осмех и топлу реч, а колеге је сматрају пожртвованом. Ништа јој није тешко, па ни да слободно време користи за усавршавање и помоћ млађим колегиницама. Ово су само неки од разлога због којих ће четрдесетједногодишњој Биљани Брадић, главној сестри другог одељења Клинике за нефрологију Војномедицинске академије, поводом обележавања Светског дана сестринства, бити уручено признање за најбољу медицинску сестру ВМА у претходној години.

У разговору за „Политику“ Брадићева објашњава да на ВМА ради већ 19 година и да јој ово признање доста значи јер жели да, на неки начин, буде пример младим сестрама.

– Навикла сам на ред, рад и дисциплину. Сестра је важна карика у тимском раду и то не треба никада заборавити. Мотивација за рад ме никад није напустила, волим свој посао и установу у којој радим. Задовољство ми је што могу да помогнем другима. Никада не могу да останем равнодушна на патњу и бол људи. Рад у Клиници за нефрологију је специфичан и важно је да медицинске сестре стално прате новине. На мом одељењу леже тешки болесници који су на дијализи – наглашава Брадићева.

Много слободног времена нема јер и када није на послу користи прилику да напише стручне радове за конгресе и да колегиницама увек буде доступна за консултације око неге пацијената. Позитивну енергију црпи из дружења са породицом, читања књига и добре музике.

– Пацијенти су задовољни негом код нас. Дешава се да нам шаљу разгледнице са путовања јер им недостајемо. Једна пацијенткиња – бака, када је чула да се удајем, послала ми је цвеће на венчање – истиче са осмехом Биљана Брадић.

Најбоља сестра ВМА за прошлу годину запослила се у овој установи на одређено време 1995. године и то у одељењу апартмана. Две године касније пребачена је у Клинику за анестезиологију и реанимацију, а 1998. примљена је у стални радни однос у Клиници за нефрологију. На Паневропском универзитету стекла је звање дипломирани медицинар – сестра здравствене неге, а 2015. завршила и студијски програм менаџмент у здравству. Чланица је координационог одбора Удружења нефролошких сестара Србије. Ова најсестра говори енглески и руски језик, медаљом „Бели анђео“ одликована је 1999. године.

Д. Давидов-Кесар

Радно место најсестре је другог одељења Клинике за нефрологију